

[Johan Pculsen.]

givningen på Færøerne stort set vil være den samme som den tilsvarende lovgivning i den øvrige del af riget, dog med visse mindre afvigelser på grund af de særlige færøske forhold. Da samtlige lovforslag omfatter nært beslægtede områder inden for sociallovgivningen, medfører det bl. a., at de i visse tilfælde griber ind i eller supplerer hverandre.

Tager vi først det foreliggende forslag til ændringer i den gældende folkepension, så er forholdet det, at de grundlæggende regler indeholdes i lov nr. 208 af 11. juni 1959 for Færøerne om folkepension. Denne lov bygger i alt væsentligt på de grundprincipper, som ved dens gennemførelse allerede var gældende i den øvrige del af riget. Loven af 1959 blev senere ændret ved lov nr. 90 af 30. marts 1961. Sidstnævnte lov indeholdt ændringer på områder, hvor man mente det særlig presserende at bringe overensstemmelse mellem den færøske og den øvrige danske folkepensionslovgivning.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, var de nævnte ændringer følgende. For det første: en dispensationsordning, hvorved der skabtes mulighed for at tillægge personer folkepension fra det 60. år, når svigtende helbred eller andre særlige omstændigheder taler derfor. For det andet: nedsættelse af aldersgrænsen for kvinder, der er gift med en folkepensionist eller invalidepensionist. For det tredje: tilvejebringelse af et særligt rådighedsbeløb med henblik på etablering af alderdomshjem. For det fjerde: en ændret ventetillægsordning og for det femte: mulighed for udbetaling af folkepension til en folkepensionist, der efter at have fået tilkendt folkepension på Færøerne tager ophold i udlandet.

Disse ændringer trådte i kraft den 1. april 1961. Derimod fandt der ingen forhøjelser sted af grundbeløbet svarende til de i den øvrige del af riget gennemførte. Grunden hertil var, at man på daværende tidspunkt,

da loven af 30. marts 1961 blev vedtaget, var i en overgangsperiode, idet loven af 1959 som bekendt blev gennemført i 3 etaper og tredje etape først fik gyldighed fra 1. april 1961.

I henhold til foreliggende forslag forhøjes folkepensionens grundbeløb med tillæg således, at disse satser kommer på højde med de tilsvarende satser i den øvrige del af riget. Dette betyder, at folkepensionens grundbeløb, når forhøjelserne er slået helt igennem, med det nuværende prisniveau vil andrage ca. 5 724 kr. for ægtepar og ca. 3 792 kr. for enlige.

Herudover indeholder lovforslaget en række andre bestemmelser, nemlig for det første: lempelse af bestemmelsen om en vis tids ophold i riget for opnåelse af folkepension, således at opholdstiden nedsættes fra de gældende 5 år til 1 år. For det andet: afskaffelse af værdighedsbetingelserne for opnåelse af folkepension. For det tredje: adgang til børnetillæg for pensionister, der har bidragspligt over for børn. For det fjerde: lempelse i fradragsreglerne, for så vidt angår indtægt ved siden af folkepensionen, der overstiger 220 pct. af det fradragsfri beløb, og for det femte: ændrede regler, for så vidt angår pensionister med egen indtægt, der er optaget på alderdomshjem.

Gennemføres de her nævnte ændringer, vil den færøske folkepensionslov være i overensstemmelse med folkepensionsordningen i den øvrige del af riget på alle punkter, hvor ikke særlige færøske hensyn gør sig gældende.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1962, dog således, at stigningen i folkepensionens grundbeløb m. v. ligesom ved 1959-loven gennemføres i 3 etaper, nemlig pr. 1. april 1962, pr. 1. oktober 1962 og pr. 1. april 1963.

Lovforslaget skønnes, når satserne er ført helt à jour, at ville medføre en merudgift på omtrent 1,6 mill. kr., der fordeler sig med ca. 700.000 kr. på den færøske landskasse og de færøske kommuner og ca.